

thi her drejer det sig jo ikke om Fremme af et eller andet Partis eller en eller anden Klasses Særinteresser, men her drejer det sig efter vor Mening i saa høj Grad om Nationens Interesser, at det kun kan forbavse mig, at nogen overhovedet fremdeles mener det rimeligt at holde sig udenfor det reelle i disse Forhandlinger.

Jeg har imidlertid fremdeles det Haab, at de Konservatives sidste Ord i denne Sag ikke kan være sagt med, hvad det ærede Medlem Hr. Pürschel nu i Dag har sagt. Sagen kommer jo nu til Landstinget; i Landstinget sidder der jo flere gode Repræsentanter for Erhvervslivet, og disse vil formentlig ikke lade sig sætte udenfor ved Afgørelsen af en Sag som denne, saaledes som de Konservative i Folketinget selv synes at have gjort det indtil nu.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard fremsatte forskellige Besvælinger over de Ændringer, der var sket med Hensyn til Lovforslaget, Besvælinger, der bragte mig til at opfatte det ærede Medlem saaledes, at han i og for sig foretrak Lovforslaget i dets oprindelige Affattelse. Jeg vil kun sige, at det gør jeg ogsaa, ogsaa jeg tror, det havde været bedre, om man havde undgaaet i hvert Fald nogle af de nu foreslaaede Ændringer. Men jeg maa beklage, at det ærede Medlem da ikke under Udvalgsforhandlingerne har taget positiv Del paa den Maade, at han havde bidraget til at afværge det mindre gode og til at skaffe et saa godt Resultat ud af Forslaget, som der formentlig ogsaa med hans Medvirkning kunde være kommet ud deraf.

Der er gjort nogle Bemærkninger om Udpegningen af dem, der har Autorisation som Valutahandlere, Bemærkninger, der er fremsat paa Grundlag af, at det ved et Ændringsforslag bestemmes, at Spørgsmaalet om Indstilling af saadanne skal tages op til ny Behandling i den nye, samlede Bestyrelse. Jeg kan ikke give Medhold i, at der skulde være sket noget galt, lige saa lidt som jeg tør paastaa, at det, der er sket med Hensyn til Autorisation af Banker og Vekselerere, er det eneste rigtige; at udtale sig herom vilde kræve en grundigere Bedømmelse af Sagen, end der endnu har været Mulighed for for mig. Men denne Autorisation af Banker og Vekselerere, der har fundet Sted, er jo foretaget af den foregaaende Minister efter Indstilling af den Bestyrelse, som han havde udnævnt for Valutacentralen, og jeg kan ikke se, at der skulde være noget ondt i, at dette Emne blev Genstand for en ny Prøvelse. Tværtimod, da der fra mange

forskellige Sider er rejst Kritik og sket en Paavisning — saaledes som lige nu for nylig af det ærede Medlem N. Johan Laurson for en enkelt Banks Vedkommende — af, at der dog maaske kunde ses anderledes paa de Ting, saa kan jeg ikke andet end mene, at det vil være nyttigt for alle og ogsaa for Sagen selv, at en saadan ny Bedømmelse finder Sted, og at der saa paa dette Omraade foretages de Ændringer, hvorom der kan opnaas Enighed.

Jeg har, siden jeg er blevet Minister, faaet en Række Henvendelser om disse Spørgsmaal fra enkelte Vekselerere, fra Vekselerernes Organisation, fra enkelte Banker og fra Bankernes Organisationer; ogsaa den Bank, som det ærede Medlem Hr. N. Johan Laurson nævnte, Kolding Folkebank, har haft delegerede hos mig, som har forebragt mig deres Besvælinger; og alt dette er atter gaaet til Prøvelse hos Valutacentralens Bestyrelse, der for mig har udviklet Principperne for den Fremgangsmaade, der er anvendt af dem og af den foregaaende Minister. Jeg synes kun, det kunde være nyttigt, om en saa alsidig sammensat Bestyrelse som den, der her er Tale om, paa ny prøvede Principperne og afgav Skøn over, om der er øvet Vilkaarlighed, og om denne i saa Fald kan rettes. At det saa bør gaa i den Retning, at flere faar Autorisation, det er muligt, men det kunde jo ogsaa gaa til den anden Side, til mere Centralisation; og jeg maa sige, at det, der staar mit Hjerte nærmest, er ubetinget mere Centralisation af Valutahandelen end den, der har fundet Sted, og en virkelig Centralisation. Den Tanke var dog værd at prøve under de nye Overvejelser, der skal finde Sted, hvilket jo ikke udelukker, at ogsaa den anden Udvej kan prøves. Det er muligt, at man vil mene — saaledes som den hidtidige Valutacentrals Bestyrelse har ment det —, at det ikke gaar an at foretage en virkelig Centralisation af denne Handel, og de mange sagkyndige, med hvem jeg har haft Lejlighed til at drøfte Sagen, hævder Nødvendigheden af en vis Frihed paa dette Omraade. Det er muligt, at man altsaa ogsaa ved den nye Forhandling vil komme til det samme Resultat, men jeg kan ikke se andet, end at en Drøftelse af Sagen indenfor en saa stor og alsidig sammensat Bestyrelse kun kan være til Fordel for Sagens gode Afgørelse, og jeg maa derfor mene, at det paa det Punkt vil være en Fordel, at der her er givet en Adgang til at faa Sagen nærmere prøvet.